

GORICA

Izhaja vsak torek in soboto ob 4. uri popoldne. Ako pade na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 10 K, polletno 5 K in četrtletno 250 K. Prodaja se v Gorici v tobakarnah Schwarz v Solskih ulicah, Jellersitz v Nunskih ulicah in Leban na Verdijevem tekalšču po 8 vin.

Uredništvo in upravnštvo se nahajata v «Narodni tiskarni», ulica Vetturini h. št. 9.
Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnštvo »Gorice«. Oglasi se računijo po petivrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 14 vin., 2-krat po 12 vin., 3-krat po 10 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Anton Bavčar.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. L. Lukežič).

Odkritje nagrobnika in spominske plošče Simonu Gregorčiču.

(Dalje.)

Zavesa, ki je krila Simon Gregorčičev nagrobnik, se je razmaknila, spomenik pri Sv. Lovrencu je bil odkrit. Množice so se še dolgo gnetle tam okoli, s spoštljivostjo so gledale v marmor izklesan obraz velikega ljudskega pesnika, ali naposled je bilo treba vzeti slovo od pesnikovega groba. Ob dveh urah popoldne je bilo treba biti že na Vrsnem, ki leži visoko nad av. Lovrencem ob pobojju sivega Krme. Vrsta za vrsto so je vila navzgor po strmi, ali vendar prijetni poti, katera vodi od pokopališča na pol ure, oddaljeno Lihušnje. Šlo je gor staro in mlado, brhka dekleta in čvrsti fantje so hiteli brzih nog naprej, postarani možje so s počasnejšimi koraki speli za njimi. Na Lihušnjem, prijazni vasi, okrašeni z narodnimi zastavami so se množice okrepčale z dobrim obedom, kateri sta pripravila domača gostilničarja s hvalevredno skrbnostjo. Že ob eni uri so začeli ljudje odhajati po lepi in zložni cesti na Vrsno, ki si je bilo nadelo ta dan praznično lice. Že od daleč je pozdravljalo prihajajoče pokanje topičev in ob vsej poti skozi vas so vihrale slovenske trobojnice. Sredi vasi se je vspenjal prvi slavolok z napisom: Slava Gregorčiču in tik pred pesnikovo rojstno hišo je stal drugi slavolok z že omenjenim napisom: Mogočna nisi, ne prostorna, staviš te umetnik ni! Ob dveh so bile vse vaše ulice okoli Pomolčeve (Gregorčičeve) hiše natlačeno polne občinstva, po hodnikih sosednih hiš so se trli ljudje in vsa okna so bila polna gledalcev. Pri drugem slavoloku je pozdravil prišleca v imenu starešinstva g. župan Berginac in zahvalil se mu je predsednik odbora g. deželni odbornik prof. Berbnč. Pevci so zapeli na to „Našo zvezdo“ in na oder je stopil kot prvi govornik g. c. kr. vadnični učitelj Fr. Sivec, ki je ob svečanostni tišini izvajal približno sledeče misli: „Veliki, plemeniti čini vzbujajo v nas občudovanje ter navdušenje in spoštovanje do onih, ki so jih dovršili. Velike zasluge se odliku-

jejo s častnimi znaki, s svetlimi križci in svetinjami, ki se na slovesen način priprno zaslužencem na prsi.

Tudi ti, o borna kmetska hiša, si pridobila za slovenski narod nevenljivih zaslug, podarivši mu duševnega velikana, velikega pesnika. Čar njegove poezije se je liki svetlo solnce razlil po vsej slovenski zemlji in je pretresl naša srca do zadnjega kotička.

Zato smo danes od vseh strani prihiteli k tebi, o selska hiša ti, da ti izkažemo svoje veliko spoštovanje, da te po svojih skromnih močeh počastimo in iz vse duše zahvalimo. Pripeli smo tina prsi skromen znak našega spoštovanja in hvaležnosti (zavesa pade, plošča se prikaže), da bodo videli tudi oni, ki pridejo za nami, da si bila blagoslovljena, da ti je bilo usojeno dati nam pevca izvoljenca, in da ti je bil narod hvaležen.

In sedaj stojimo pred teboj plamteče duše, navdušenih src in polni hvaležnosti, da si nam poslala na božji vrt poezije mojstra vrtnarja, ki je vzgojil cvetlice najkrasnejših barv in najplemenitejšega duha, da smo na nje tudi pred tujcem lahko ponosni. Dete, ki se je rodilo v prostorih te hiše, deček, ki je nekdanj skakal okoli njenih voglov, je kasneje kot zrel mož zabrenkal na ubrane strune svoje harfe ter očaral vse slovenske pokrajine, da so strme prisluškovale glasovom nebeške harmonije.

In ti, o skromna selska hiša, ti si mu bila krušna mati, kakor te tvoj veliki sin sam nazivlja; ti si ga spremljala skozi vse življenje. Videla si ga v zibelki, videla si ga, ko je prvič odhajal v svet; videla si ga, ko se je kot novemašnik prišel posloviti, videla si ga kasneje, ko je z žalostnim obrazom in bledeh lic prihajal k tebi; videla si ga slednjic že posmrtno mirnega in udanega; bila je med vama nepretregana nežna vez. In zato, o draga hiša, zato ker si bila velikemu pokojniku tako blizu, zato stojimo danes pred teboj s tolikim spoštovanjem, s tolikim navdušenjem in hvaležnostjo. Iz dna duše nam govori pesnik sam v slavospevu, ki ga je posvetil tvojim vrstnicam:

— — — ne palač ogromnih
in njih blesku ne bom slavil;
a tebi, dom seljakov skromnih,

Ko je bil l. 1773. jezuitski red zatrt, polastili so se bili menda jezuitske bogate knjižnice in arhiva v Gorici razni poklicani in nepoklicani ljudje in mnogo zgodovinsko jako važnega se je bilo takrat poizgubilo. Od vsega so ostale le malenkosti, ki se nahajajo zdaj deloma pri sedanjih oo. jezuitih, deloma v knjižnici centr. semenišča pod vzglavjem „Jesuitica“, nekoliko tudi po zasebnih hišah. Omenjeni Bavčarjev avtograf pa je bil takrat dobil v roke pisatelj Rudolf graf Coronini, ki je pri razpustu kolegija prisostvoval kot c. kr. komisar. Jeden prepis tega dela je takrat za svojo knjižnico poskrbel znani pospešitelj lepih umetelnosti Guidobald graf Kobencel.

V prepisih se Bavčarjevi deli hranite zdaj, kolikor je meni znano, v knjižnici centr. semenišča, v licealni in v mestni knjižnici, kamor ste prišli po smrti notarja Della Bone.

Škoda velika bi bila za domačo povestnico, ako bi se redko še ohranjeni prepisi Bavčarjevih del obrabili in pogubili. Kranjci so v tem obziru pač

nesmrten venec rad bi zvil!
slava ti, slava ti!

Navdušeni slava-klici so zadoneli, govornikove besede so bile izvabile mnogim sorojakom solze ginjenosti v oči.

(Dalje pride.)

Liberalne sleparije z deželniimi trtami na Krasu.

(Dopis s Krasa.)

Čital sem v „Prim. Listu“ dopis nekega rezervista, v katerem pravi, da pravi Toni-pek, da so osleparili komenski liberalci državo pri trtah le za 120 K — ter da pravi isti Toni-pek v pokritje liberalne lumparije, da so klerikalci osleparili deželo pri nabavi sena. Toni-pek, ki figurira kot regimentstambur liberalne klike, naj poišče, ako je že zabil, ono „Gorice“ ali „Pr. List“, v katerem je ptočen račun glede sena in v katerem je obenem obljubljen, da bode deželni zbor v bližnjem zasedanju pretresoval račun. Potemtakem bode videl račun tudi kmetov prijatelj poslanec Štrekelj. To odobrujemo. Toda tudi račun onih državnih trt, ki so jih znani „možakarji“, dobili na ime drugih — izmišljenih prosilcev, mora na dan! Pred vsem pa priporočemo Toni-peku, naj naredi on račun dobička, ki ga je imel tisti prekupčevalec s trtami ki je naročil iz deželne trtnice v Gorici najprej 9350 (reci deset tisoč tristo petdeset) cepljenk na svoje ime, ki je drugič naročil na izmišljeni priimek Kovačič-a na Vojščici št. 20, in tretjič na ime nekega Keršovana na r. hemberški strani zopet ogromno število cepljenk iz dež. trtnice. Prašamo naprednega regimentstamburja, Toni-peka: ali ve, da ni na Vojščici nobenega Kovačič-a? Ali ve, da nista mogla dež. uradnika dobiti onega Keršovana, na katerega ime so bile odposlane trte? Ali ve, da je ostal dotični liberalni prekupčevalec celo dolžan precejšnje število kron da so ga morali tirjati? Ali ve, da je imel dotični liberalce dne 16. maja t. l. visok obisk, da sta ga namreč obiskala dež. uradnika dr. Portelli in Klavžer ravno zaradi onih prevzetih cepljenk, katere je prodal v Dal-

macijo in celo v Furlanijo? Ali ve, da nista dobila ta dva gospoda dotičnega liberalnega prekupčevalca doma? Nato vprašamo Toni-peka, ni-li dotični prekupčevalec eden najzagrizenejših njegovih pristahev?

Ko Toni-pek, napredni regimentstambur, na to odgovori, poda naj odgovor tudi svojemu komandantu, Štreklju, ki naj ga skrbno shrani in takrat, ko bode pregledoval, koliko so klerikalci osleparili vlado, naj ga potegne iz žepa ter primerja!

Da ni Toni-pek tambural tako neumno-zabito, molčali bi o tej umazani zadevi z deželniimi trtami, ker smo bili ogorčeni že nad lumparijo z državnimi trtami. Da smo se oglasili, in da se bomo še oglasili v trtni zadevi, zato naj se zahvali napredni Generalstb komenskega regimentstamburja — Toni peku!

Kraševci-somišljeniki, na dan z vsem, kar je nepoštenega in še neobjavljenega v zadevi trt, bodisi državnih — bodisi deželnih. Svar naj se sčisti! Liberalna sebičnost naj se pokaže v pravi luči!

Dopisi.

Iz Dornberga. — Naši člani go-spodje nasprotniki so že večkrat s silo nastopali proti nam, a vse zaman! Zdaj pa je začel učitelj Bric. V zadnji občinski seji je napravil prošnjo, da naj se mu podeli orgljarska služba v Dornbergu. In sicer, da sprejme službo za 160 K, med tem ko ima sedanji organist 160 gl. plače; torej za polovico manj. V svoji prošnji piše, da je to splošna želja ljudstva. Boljše bi bil rekel, da je to splošnja želja liberalcev, katerih je okroglo število 60. Se li ne spominja, gospod Bric, da so mu v Rihembergu tudi pokazali, koliko velja in so rajši dali sedanjemu organistu trikrat toliko, kakor je Bric položil v svojo prošnjo. Se še spominja gosp. Bric, kako je bilo tisti dan, ko je kričal na dornberškem zaupnem shodu: „Kancel paragraf“; ali se ne spominja, kako je bilo nekega večera v pozni noči, ko so mu jih nekaj na šteli, ker si ga je bilo preveč privoščil in je vsled tega stresal svojo sitnost? Če se spominja gospod Bric vsega tega,

V poljasnem večeru.

(Iz listov prijatelja. Objavil D.)

V poljasnem večeru poznega poletja se človek rad spominja v radosti in sreči prežitih dni pomladi, Zasmaje se mu srce, ko vidi divno pisane, s cvetovi preikane trate, mimo katerih je že nameril svoj korak, vzradosti se mu duša ob glasih krilatih pevcev, ki prihajajo še kot lahek odmev iz cvetočih legov, ob katerih pogledu se je naslajal med potjo. Zre po prehojeni stezi razno barvnega cvetja, prijetnega duhtenja in večnolepega življenja; tedaj vskipi v srcu nentešno hrepenenje po stezi, ki vodi v raj, nasejan s cvetjem radosti in obdan s prijetnim duhom sreče cvetov. Kako rad bi nazaj, kako rad bi spet uživai svojo v detinski sreči nemoteno mladost! A glej, pred njim je visok, močan plot, ki mu brani vstop na stezo. Tiha žalost se mu sedaj vseli v hrepenče srce. Vidi skozi odprtine v raj, a ne more vanj. In zgodi se takrat, da se človek obrne od piota na začrtano pot

LISTEK.

P. Martin Bavčar

prvi zgodovinar goriški.

Priobčil Josip Balič.
(Konec.)

Razen omenjenih dveh del pripisuje Della Bona Bavčarju tudi nek slavnostni in udanostni govor, katerega je baje predaval v jezuitskem gimnaziju l. 1660. o priliki, ko je cesar Leopold I. posetil Gorico. Jezuitje so dali ta govor natisniti pod naslovom: „Oratio in caesareo societatis Jesu goritiano Gymnasio recitata per Gaudentium Hilarium 1660“. Della Bona meni namreč, da „Gaudencij Hilarij“ ni nihče drugi, nego Bavčar z izmišljenim imenom.

Toda vrtno se k prejšnjima dvema deloma. Ali se še kje dobe avtografi onih del, mi ni znano. Manjega dela original se je nekdanj hranil v jezuitski kolegijalni knjižnici v Gradcu. Avtograf večjega spisa pa je dolgo časa skoro pozabljen tičal v jezuitskem

skrbeli so za novo izdajo Valvazorjevih del, četudi ni bila neobhodno potrebna. Zakaj bi torej torej tudi mi našega Bavčarja enkrat na dan ne spravili? Ugodna prilika zato je bila pač o proslavi štiri-stoletnice avstrijskega vladanja na Goriškem, a zamudili smo, žal, to lepo priložnost. A zdaj ko obhajamo in slavimo demantni jubilej Njih apostolskega veličanstva presvetlega cesarja, nudi se zopet prilika, da se v tem obziru kaj ukrene. Z izdanjem Bavčarjevih del na deželne stroške storil bi deželni zbor le svojo sveto dolžnost, rekla je neka ugledna oseba iz domačega plemstva piccu tehle vrstic, ko je bila o tem za svet povprašana. Na delo torej! Saj tukaj vendar ni treba družega, nego malo dobre volje.

Ker je društvo krščansko mislečega učiteljstva v tem pogledu naredilo pri deželnem zboru potrebne korake, upamo da naši poslanci brez razlike narodnosti in mišljenja ugodno rešijo to vrlo patrijotično zadevo.

KONEC.

mu morda ne bo težko spoznati, da mi katoliško-narodni Dornberžani takega organista prav nič ne potrebujemo in ga tudi ne maramo. Mi hočemo organista, ki mu ne bi hodil po glavi „Kancel paragraf“ in pa „farška gonja“; hočemo pa tudi organista, ki zna kaj več ko pa zna gospod Bric. Ste li razumeli? Torej ravnajte se potem!

Iz Temnice. Vsaka stvarica si želi svojega počitka. Tega je bil vreden in potreben tudi naš dopisnik. No, sedaj se je prebudil iz spanja. — Naša vas leži na griču, s kojega je razgled lepši nego z vseh drugih kraških vasi. Zato bi imeli pri nas lahko vsako leto mnogo letoviščarjev, oziroma izletnikov. Da jih nimamo so vzrok temu jako slabe ceste od vseh štirih vetrov. — Cesto čez Renče bi že lahko davno imeli, če bi se pobrigal naš očka župan, ker sta se tako pomenili pred 2 leti občini Temnica in Renče. Cesta se je bila pričela delati takrat na obeh straneh, potem pa je spet vse zaspalo. Renčani so uže nekoliko stotakov zatolki za isto, za kar so dobili deželne in državne podpore. Vsemu temu je bil kriv naš očka župan, ki sedi že več ko 20 let na županskem stolu. A upanje je, da ga upokojimo in da mu damo zaslužni križec, toda ne takega, kakoršnega si želi. Posebno pa bi se bil on moral potruditi za reguliranje cest v komenskem okraju, ker zaseda častno mesto podpredsednika v cestnem odboru za komenski okraj. Kakor sedaj kraška burja brije, je celo za predsednik, ker so Ludovika upokojili.

Politični pregled.

Izboljšanje plač uslužbencem državnih železnic.

„Nemška narodna korespondenca“ objavlja: Železniško ministerstvo porabi za izboljšanje položaja uradnikom in uslužbencem državnih železnic 10 milijonov kron, in sicer 8.300.000 K iz onih 80 milijonov kron, ki jih je dovolila zbornica koncem poletnega zasedanja, 1.700.000 K se pa izkaže v proračunu za leto 1909. Zato se večina izboljšanj izvede 1. oktobra t. l. manjši del pa 1. januarja 1909. Dovoljene vsote se sledeče porazdelje: Izboljša se sistemiziranje in pomnože se osobito mesta VII. činovnega razreda. Inspektorji postanejo enakopravni z državnimi uradniki enakega činovnega razreda, za kar porabijo 50.000 K. Uradniki, ki morajo nositi uniformo, dobe uniformski pavšale letnih 120 kron, za kar se porabi 40.000 K. Za uradnike, poduradnike in uslužbence se uvedejo sledeča izboljšanja: Enotne postavke pri vračunanju naravnih stanovanj se znižajo za 20 do 30 odstotkov, za kar porabijo 60.000 K. Uredi se stanarina v mestih, kjer znaša manj, kakor aktivitetna doklada državnih uradnikov, zviša se nočna doklada promet-

rosnih oči, a vendar s sladkim spominom v duši.

Gleda na pot pred seboj. Kako ves drugi prizor! Nikjer ni pogleda, onega pogleda namreč, ki lije v dušo tešljiv balzam za rane skelečnega spomina. Meglene plasti ovijajo gore v daljini, gozdovi so postali svetlejši in zarjavelo listje pada na pot. To je ista prerano došla jesen, jesen s sadjem, a vendar jesen brez sadov, ali vsaj jesen z nezrelimi, grenkimi sadovi. Njegovo oko se ne more vsesati na meglo v dalji, na svetle gozdove in na padajoče listje. In zgodi se večkrat, da zasovraži človek jesensko sliko in obrne pogled skozi plot v jasno preteklost, prošlost brez meglene pajčolane. In spet vstane neutišno hrepenenje porojeno ob izlivu prikritih solza. Zdi se človeku, da sliši odmev, plujoč od poljasnega jutra: Nejasna je tvoja bodočnost in nemogoč tvoj povratek.

Ob takih poljasnih večerih poznega poletja začuti človek v sebi veliko praznoto, nepregledno puščavo. Vidi meglene jeseni in nepristopno pomlad in zazre v sebi nesrečnega sonotevalca. Ni čudo, da

nim uradnikom v dispozijskih postajah na 2 K, za brzojavne uradnike na 1 K, za ostale na 1 K 50 h, oziroma 75 h. Kjer že obstajajo nočne doklade, se zvišajo na 1 K 50 h, oziroma 75 h. Osobje, ki sestavlja vlake, tudi dobi nočne doklade, ki bodo stale 50.000 K. Postajni načelniki dobe funkcijsko doklado, za kar porabijo 380 tisoč kron, nadalje bodo dobili potne pavšale uslužbenci za vzdrževanje proge od 1. oktobra t. l., kar bo stalo 22.000 K. — Strojni mojstri dobe mesečno doklado 40 K, kar bo veljalo 80.000 K. Vožne pristojbine spremljevalnega in lokomotivnega osobja se zvišajo za 20 odstotkov, kar bo stalo 2 milijona kron. Nadalje dobe doklade blagajniški in kalkulacijski uradniki letnih 702 do 144 K, za kar bodo potrebovali 230.000 K. Za preiskovanje kotlov se dovoli po 10 K. Končno se omogoči pomnožitev dopustov in se poenačijo uradne in službene ure. Za izboljšanje avtomatičnega napredovanja v službi se namerava izdati 1 milijon, za povišanje dnin in za ureditev nadur po skladiščih pa dva in pol milijona kron.

Avstrijsko mornariško ministerstvo.

Listi poročajo, da se mornariška sekcija izloči od vojnega ministerstva in da se ustanovi posebno avstrijsko mornariško ministerstvo ter da se ustanovita tudi mesti mornariških inšpektorjev.

Osmi ogrski katoliški shod.

Dne 13. t. m. je bil v Budimpešti otvoren osmi katoliški shod, na kateri je prislo več škofov in mnogo aristokratov, Vršila se je tudi evharistična procesija, katere se je udeležilo 20.000 oseb. Socialisti so motili procesijo, tako da je morala posredovati policija z golimi sabljami. Več oseb je bilo ranjenih, mnogo pa aretiranih. Po ponovnih spopadih se je policiji posrečilo napraviti mir, tako da je mogla procesija skoraj nemoteno nadaljevati svojo pot. Socialisti so obmetavali udeležnike s kamenjem in blatom, ne da bi bili koga posebno poškodovali.

Ministerski goljuf.

Iz Kodanja poročajo, da je bivši danski minister Alberti ogoljufal kot ravnatelj kmečke hranilnice kmete za več kot 10 milijonov kron. Vse se čudi zakaj je rabil toliko denarja, ker ni razkošno živel. Kralj ni mogel verjeti poročil o goljufijah. Baje je tudi kralja opeharil za cel milijon, ki mu ga je posodil. Alberti je bil, predno je postal minister, v Kodanju advokat. Star je zdaj 58 let. Sicer so pa čekali že vrabci, da v kmečki hranilnici ni vse tako, kakor bi moralo biti. Saj je defraudiral dr. Alberti 14 let! Dasi so ga zaradi goljufij napadali po listih, je občeval v najboljši kodanjski družbi in na dvoru.

Sestanek Izvolkega z Aehrenthalom.

Baron Aehrenthal se snidez ruskim zunanjim ministrom Izvolkim. Državnika

zahrepeni takrat po nečem, kar bi mu dalo rešilno vrvi, ki bi ga potegnila iz prepada pušče in praznote, ni čudo, da zahrepeni takrat po objemih devoyke, ovite v belo haljo in z ostro koso na ramenu.

* * *

Ob takem, poljasnem večeru se je vstavila noga na stezi pred pogledom na sliko, predstavljajočo jesen. — V meglinem jutru so padali listi raz drevesa, rdeča grenke sadove, in na vsi sliki je ležalo nekaj, kakor težka, nadelzna mora. Obrnil je človek pogled od prihodnosti in se zagledal skozi plotovo odprtino v daljo. Velika ravan je ležala v vsi svoji krasoti pred njim. Cvetelo je na nji v različnih barvah, duhtelo je iz polnih čašic in nekaj, kakor zdravo življenje je zrlo izza zelenih listov.

Mladost je šla po veliki, pisani preprogi. Odeta je bila v haljo lilijinega cveta in na njenih okroglih, rožnih licih je odsevala nezavedana radost. Šla je mimo lilijinega polja in dobila tebe, Ivka, ko si se igrala s polonico ob belih cvetovih! Poklicala te je in povabila s se-

se razgovorita o nadaljnem postopanju v Tučiji.

Nemški cesar proti razoroževanju.

Sedaj je znano, da sestanek v Kronbergu ni imel zaželjenega uspeha. Nemški cesar je brezpogojno odklonil nasvet angleškega kralja, naj bi si vele-sile ne nabavljale novih vojnih ladij. Kralj Elvard je bil vsled tega zelo slabe volje ter je skušal v lili pridobiti cesarja Franca Jožefa za posredovanje, kar pa je cesar odklonil.

Demisija danske vlade.

Goljufije bivšega danskega justičnega ministra Albertija so povzročile da je izročil ministerski predsednik Christensen kralju demisijo. Christensen je izgubil zaupanje, ker se je zavzemal za Albertija, dasi ga je zaradi poneverjenj že napadalo časopisje.

Darovi.

Za „Slov. sirotišče“

je došlo našemu upravnistvu: Županstvo v Podgori 300 K.

Novice.

Seja S. K. S. Z. bo nočoj zvečer ob 8h v društvenih prostorih. Vse odbornice in odborniki so vabljani, da se gotovo udeležijo.

Jubilejne procesije na sv. Goro se je udeležila ogromna množica ljudstva. Cenilo se je na d d e s e t i s o č vernikov, ki so prihitali od vseh strani dežele počastiti svetogorsko Mater Božjo in ondi moliti za osivela jubilaranta svetega očeta in svetlega cesarja. Procesija se je izvršila v redu brez vsake najmanjše nezgode.

Smrtna kosa. Dr. Adalbert Gertscher, predsednik tržaškega višjega deželnega sodišča, je umrl v nedeljo ob 1. uri popoldne po kratki bolezni v 62. letu svoje starosti. — Pred okolo desetimi dnevi se je pokojnik vrnil z dopusta, ter se je takoj prišel v Trst podal v svojo pisarno, kjer je ostal okolo poldrugo uro. Popoldne se je že počutil slabega, tako da je moral v posteljo. Oboljel je na vnetju rebrnice, čemur se je pridružilo oslabljenje srca, katerej komplikaciji je pokojnik podlegel.

Pokojnik je začel svojo sodnijsko karijero na Kranjskem, od koder je šel službovat na Štajersko. Iz Štajerskega je bil imenovan v Trst kakor višji državni pravdnik, od koder je bil poklican v justično ministerstvo. Ko se je izpraznilo mesto predsednika višjega deželnega sodišča v Zadru, postal je pokojnik predsednikom tržaškega sodišča, od koder je bil premeščen po smrti tržaškega bivšega predsednika Kindingerja, na poslednjega mesto. Pokojnik je bil delaven, vreden in pravičen uradnik in na glasu kakor vse-

boj. Odletela je polonica čaz belo preprogo dišečih lilij in ti si šla z mladostjo mimo večne sreče in brezkončne radosti.

Stal sem takrat na končani stezi. Gledal sem za vama, kako ste se gubili v dalji, in mi se mi je storilo v duši. Šel bi daleč za vama, dohitel bi vaju in bi vama ponudil v sebi spremljevalca enakih čustev.

A glej, Ivka, končana je bila steza in pred mano je cvetelo polje lilij in bodečih, nizkih rož. Ali naj drvim čez nje? Naj-li pomandram bele cvetove? Izrujem naj-li rdeče cvetove in dopolnim stezo? Ne. Smililo se mi je cvetno polje. Poslovil sem se s pogledom od vajine slike v dalji in se vrnil z vznemirjenim sreem. A v duši je vstal up: še ju boš uzrl.

* * *

Dolg je bil ovinek ob robu lilijinega polja in ob strani dišečih rož. Soince je ravno vstajalo izza zelene dobrane. Njega žarki so se zrcalili v milijonih rožnih kapljic na belih in rdečih cvetovih. Lahka sapica je vela od one strani, kamor ste izginili z mladostjo.

stransko izobražen pravnik. Iz njegovega peresa je poteklo v pravnih listih mnogo temeljitih učenih razprav. V zadnjem času se je mnogo pečal z mednarodnim pomorskim pravom. V Dalmaciji je iz temelja preustrojil sodne razmere ter dosledno povpeševal rabo hrvatskega jezika na tamonjih sodiščih, vsled česar je bil v Dalmaciji približbljen. Menda vsled tega se je pred meseci mnogo govorilo o njegovej kandidaturi za dalmatinskega namestnika. Tudi kakor predsednik našega višjega sodišča se je pokojnik pokazal pravičnega glede naš h zahtev po izvedenju jezikovne ravnopravnosti na naših sodiščih, kakor niko pred njim. Govoril je pokojnik razun nemščine perfektno vse tri deželne jezike (slovenski, hrvatski in italijanski), ter je s Slovenci in Hrvati principiarno občeval v njih jeziku. V pokojniku smo zgubili delavnega, strokovno izobraženega, vestnega in v narodnem obziru pravičnega sodnika, kateremu ne bo lahko najti vrednega naslednika. N. p. v m.!

† Mihael pl. Urbančič. — Predsednik deželne sodnije v pokoju g. Mihael pl. Urbančič je umrl večeraj nagle smrti. Smrt ga je zalotila na potovanju v Bolonji.

Pokojnik je bil rojen v Brestjah pri Kojakem v Brdih, kjer je bil oče njegov veleposelstnik. Šolal se je v Gorici. Po zvršeni srednji šoli obiskal je univerzo na Dunaju in po dovršenih juridičnih studijah je stopil v sodno prakso pri okrožni sodnji v Gorici. Potem je služboval v Trstu, na to kakor državni pravdnik v Gorici, kasneje kakor višji državni pravdnik v Trstu, dokler ni bil imenovan predsednikom deželne sodnije v Trstu, na katerem mestu je ostal do vpokojenja leta 1906.

Pokojnik je bil simpatičen prikazan, do uradnikov jako dobron. Narodno se ni eksponiral, ali nasprotnega se ni kazal nikdar. Mož je bil jako nadarjen in je bistro presojal hipni položaj.

Hudajuzna. — Za Grabovsko občino razun Kueže ustanovljena kmečka posojilnica in hranilnica s sedežem v Hudajuzni je začela poslovati 6. septembra. Uradne ure so ob nedeljah popoldne od 3. do 4. in pol. Vloge se obrestujejo po 4 in pol od sto, posojila pa po 5 in pol od sto. Članarina znaša 2 kroni, vstopnina 1 krono.

Tržaški „narodnjaki“ so v spomin pred sto leti na Vrdeli pri Trstu rojenega pesnika rodoljuba Josipa Godina-Vrdelskega, ki je bil pobožen mož, proslavili na ta način, da so mesto sv. maše priredili ples in, kar je tudi unikum, spominsko ploščo rojstva vzdali v hišo, v kateri Josip Godina-Vrdelski sploh ni bil rojen in sicer zato, ker je prava rojstna hiša preveč uboga ra tržaške frakarje. Ko je slavnostni govornik kon-

Velika je bila razdalja, a še večji hrepenenje v prvič dotaknjenem srcu. In prašam te, Ivka, ali niste peli takrat, ko se je solnce vzdigovalo nad dolino, tiste lepe pesni o rožnem jutru in o prvi pomladi? Zdelo se mi je, da sem čul odmeve prijetnega glasu, ki je dal mojim korakom nove moči...

Hodil sem vse jutro, ves dan in še pol večera in prehodil sem ovinek. Bil sem enak človeku, ki je prehodil planino in prišel z željnimi srcem na rob, da vidi na ravnino pred seboj. Prav na koncu ovinka ste bili takrat ko sem bil jaz na končani stezi.

Pogledal sem na ravno pred se. Dve temni senci ste izginjali v objemu daljine idočii mimo novega polja, polja rdečih nageljev.

Takrat se mi je zazdela razdalja mnogo večja, da skoraj nedosežna.

Dolgo sem hodil, dan za dnem, hitrih korakov. Bližala se je dalje vedno bolj in na črnima sencama so se začrtali jasni obrisi. In že sem videl, kako so se gibali kodri v lahkem zefiru.

(Dalje pride.)

žal svoj govor, je neka sorodnica Godine-Vrdeljskega pred vsem občinstvom rekla: „Gostje Slovani, vi ste varani. Hiša, na kateri je vzdana plošča, ni rojstna hiša pokojnika.“ Obrazi, ki so jih pri teh besedah napravili prireditelji slavnosti, se v svoji dolgotni in presenečenosti, ne dajo zlepa opisati...

Nov svobodomiselni krst. Francoski svobodomiselniki bi radi odpravili vse zakramente. Pa to jim ne zadostuje: izmišljajo si druge na „laični podlagi“. Nedavno je župan v Saint Pierre krstil nekega otroka „v imenu republike in svobodne misli v svobodnega državljana“. Za botra je bil svobodomiselni učitelj. Nato je stariše ngovoril, češ, da se bodo odzdej otroci krstili s „svobodo in napredkom“ in ne več z „vodo in soljo“. Kakor se vid, francoskim svobodomiselnikom res soli manjka. Tako daleč bi prišli tudi pri nas, ako bi zavladali liberalni učitelji s svojo neslanostjo.

Veselica društva „Zvezda“ v Sovodnjah-Rubijah, ki se je vršila minulo nedeljo je izšla dobro. Vstopnic se je prodalo do 600. Pevski zbor društva „Zvezda“ pod spretnim vodstvom njega povodnje stud. iur. Jos. Roje ca zasluži priznanje. Pel je lepo. Enako znani pevski zbor „Prešernov“ iz Št. Petra pod vodstvom znanega mojstra povodnje g. naduč. M. Lavrenčiča. Ta dva zbora sta gotovo najboljša na Goriškem. Naj se grede strit Komelovci in Frlatovci. Skladbe kakor n. pr. „Večer na Savi“, „Čolničku“, „Slovanski brod“ niso špae. Enako igralci so izvrstno igrali. Materiala ima „Zvezda“ dovolj na razpolago za napraviti kaj lepega. — Veselice se je udeležilo tudi lepo število kolesarjev „Jugoslovancev“ od kolesarskega društva „Gorica“.

Hrvatska katoliška stranka. — „Hrvatstvo“ javlja, da bo odslej hrvaška katoliška stranka samostojno nastopala. Je bil že skrajni čas!

Električni tramvaj v Gorici še ne teče, keravno bi moral teči po pogodbi že pred meseci. Govori se, da se ne odpre hkratu cela črta namreč južni in državni kolodvor, marveč da bo tekela za sedaj le z južnega kolodvora do Kornja. Rajhove hiše na Kornju še niso podrti. Najprej so se prepirali z g. Draščekom zaradi njegove hiše in mu niso hoteli dati take odškodnine, kakoršno je on zahteval za olepšanje hiše, ki postane potrebno, ko se Rajhova hiša podere. Sedaj cincajo s podiranjem Rajhove hiše. Dunajska električna družba in drugi podjetniki, katere veže pogodba z goriškim magistratom, žvižgajo na pogodbo in lepo komodno delajo kakor se jim baš zljubi. Montiranje električnega tramvaja se vleče že skoro dve leti in ovira cestni promet. Ali res ni nobene jeklene roke, ki bi posegla tu vmes in napravila enkrat konec tem čudnim razmeram! Poprej so bili naši mestni očetje tako navdušeni za električni tramvaj in že pred letom so sklenili, da bodo uslužbenci pri tramvaju samo Lah. Seveda to so dovolj zgodaj znali skleniti, kajti v njih glavah je globoko vcepljeno prepričanje, da je bolj važno, kakšne narodnosti bodo uslužbenci pri tramvaju ko tramvaj sam. Da bi pa sedaj prisilili razne podjetnike v to, da bi se delo končalo, tega ne! Pa saj sam magistrat zavlačuje vso zadevo. Koliko časa se je prepiral z gosp. Draščekom zaradi njegove hiše! Sicer pa bomo tudi Slovenci znali ubrati pravo pot napram tramvaju z ozirom na famozni sklep magistrata v zadevi tramvajskih uslužbencov.

Ena za drugo! — S Krasa se nam poroča, da je tam strašno veliko gosenic na repi in na jesenski vrtnini. Črvi, gosenice na drevju, kobilice, — zdaj še gosenice na repi! Teh je toliko, da ni znamenja repe: vse je golo in snedeno.

Pač res natečno se spolnjujejo besede sv. pisma, govornje po preroku Joelu: „Poslušajte vi starčki in sprejmite z vaši ušesi vsi prebivalci zemlje, če se

je godilo v vaših dnevih ali v dneh vaših očetov?! In to povejte vašim sinovom in sinovi drugemu rodu. Kar bo ostalo gosenicam, snedle bodo kobilice, kar bo kobilicam ostalo, snedli bodo črvi, in kar bo črvom ostalo, snela bo rija“.

Kolesarsko društvo „Gorica“ je imelo v soboto izredni občni zbor, na katerem so se reševale notranje društvene zadeve. Nas zanima pred vsem vprašanje, ki ga je na občnem zboru sprožil dr. Brecej: Ali in zakaj je društvo član liberalne „Zveze“ narodnih društev. Dr. Brecej je zastopal stališče, da bi tako športno društvo, kakor je „Gorica“ moralo biti neutralno, nestransko. Saj v takih društvih bi morali delati skupno. Toda, če se društvo postavlja na liberalno stališče s tem, da je v „Zvezi“ liberalnih društev, je skupno delovanje nemogoče. Posameznim članom društva, in tudi odbornikom smo že večkrat izrazili to svoje stališče. Vsi so izjavljali, da je to provzročilo par gospodov inteligentov, a da se drugi člani ne ogrevajo za liberalno „Zvezo“. Ker smo bili torej prepričanja, da je velik del kolesarjev nezadovoljen s tem, da je društvo v liberalni „Zvezi“, smo doslej priobčevali društvene oglase. Na občnem zboru se je pokazalo, da je res precejšen del članov, ki noče, da bi bilo kolesarsko društvo privesek te ali one stranke. Zato pričakujemo, da se na prihodnjem rednem občnem zboru stvar uredi. Če se to ne zgodi, vemo, kaj nam je storiti.

— Za župnika v Oslu v Istri je bil izvoljen č. g. Badin, župnik v Sočergu. O 186 glasov je dobil 85.

Družba sv. Mohorja šteje letos 84.389 ndov, t. j. 5533 več, kakor lani. Družba torej sicer ni še dospela popolnoma na vrhunec l. 1904, a vendar je upati, da bode to število prekoračilo v teku prihodnjih let. Saj ljudje veliko več berejo kot nekaj, in Družba si bo prizadevala, dajati ljudem berila, ki bodo res za vse. V goriški nadškofiji je letos 746 Moharjanov več ko lani.

Letos dobi slovenski narod od Družbe sv. Mohorja iznova 506.334 lepih knjig. 11.275.810 knjig je Družba do lanskega leta podala Slovincem, z letošnjimi pride torej na številko 11.882.144. Kdo preceni, koliko se je v teh spisih dalo Slovincem izobrazbe, koliko zabave, koliko razvedrila, koliko veselja, koliko se je slabega zabranilo. Zato pa je slovenskega naroda častna dolžnost, delati tudi zanaprej za ta zavod, za katerega Slovenci drugi narodi zavidajo, katerega drugi posnemajo.

Dne 1. septembra so se pričele razpošiljati letošnje družbene knjige in prizadeval se bo odbor, da častiti udje dobijo knjige najprej ko mogoče. Opravili se bodo zaboje s knjigami po tej-le vrsti: 1. Amerika, Afrika in Azija, 2. Krška škofija. 3. Razni kraji. 4. Lavantinska škofija. 5. Ljubljanska škofija, 6. Goriška nadškofija. 7. Tržaško-koperska škofija.

Ker je letos odbor prejel vpisovalne pole večinoma že začetkom februarja, je bilo mogoče z razpošiljativjo knjig pričeti skoro za mesec dni prej.

Cenjene gospode poverjenike, katerim se knjige pošiljajo, odbor nujno prosi, naj takoj, ko dobijo „avizo“, pošljejo po nje na pošto ali železniško postajo, da ne bodo sitnih reklamacij, ki povzročujejo samo zamudo in nepotrebne stroške. — Stroške, katere so imeli gg. poverjeniki za odposlatev denarja in prejem knjig, morajo jim posamezni udje povrniti.

One gg. poverjenike, ki dobivajo svoje knjige neposredno v družbini tiskarni, prosi odbor, naj čim prej pošljejo po nje, da zavoji ne zastavljajo prepotrebne prostora.

— Cesta od Loga v Trento. Leta 1906 predložilo je trentsko županstvo deželnemu odboru prošnjo, naj ukrene pri vladi vse potrebno, da se zgradi

cesta od Loga do cerkve v Trenti. Deželni zbor je to prošnjo toplo priporočil vladi in povdarjal, da bi izvršitev te ceste prinesla Trentarjem velike koristi, prvič, ker bi si moglo revno ljudstvo pri delu kaj zaslužiti, potem bi pa moglo svoj živež, ki ga mora sedaj prenašati na hrbtu po dve ure hoda, prevažati po novi cesti.

Ministerstvo notranjih stvari se je izjavilo, da je pripravljeno podeliti k skupnemu potrošku K 20.000 prispevek K 6000 s pogojem, da dovoli tudi dežela primerno podporo in da se zajamči kritje ostale potrebšine, kakor tudi bodoče vzdrževanje ceste. Na vlogo županstva v Trenti je namestništvo obljubilo, da poveri izdelanje načrta državnim inženirjem.

Ker bi približni potrošek za zgradbo ceste znan, pozval se je cestni odbor bovski, naj naznani deželnemu odboru, ali bi bil pripravljen prispevati k troškom in vzdrževati cesto po njeni zgradbi. Cestni odbor je odgovoril, da ne more podeliti nikakega prispevka in da tudi ne more prevzeti bodočega vzdrževanja ceste, ker da ima komaj toliko letnih dohodkov, da zamore vzdrževati že obstoječe skladovne ceste, in da ima že mnogo let projektirane nekatere položite cestnih delov. Ta izjava se je naznanila namestništvu s prošnjo, naj bi izposlovalo od vlade zvišanje prispevka.

Namestništvo je odgovorilo, da bi bilo z ozirom na naravnost protivno vedenje cestnega odbora napram zgradbi ceste po trentski dolini brezpomembno, pričeti z izdelovanjem načrta. Tudi občina trentska je vedno izražala le željo, da bi se cesta zgradila, in se pa nikdar ni hotela odločiti, da bi prispevala z kakim zneskom. Z ozirom na to, pravi dalje namestništvo, se pač da sklepati, da niti krajevni činitelji ne pripisujejo dodelanju ceste tiste važnosti, ki mu jo je pripisovalo ministerstvo notranjih zadev, ko je obljubilo državni prispevek K 6000. Prošnja za zvišanje državnega prispevka bila bi zatoraj vsaj sedaj brezuspešna.

O tem sta se obvestila cestni odbor bovski in trentska občina z naročilom, naj pretresujeta še enkrat vprašanje o prispevku za zgradbo ceste in o njenem vzdrževanju. Vlogo trentskega županstva je odposlal deželni odbor namestništvu, naslikaje mu ponovno žalostni položaj tamkajšnjih prebivalcev in nujno potrebo zgradbe ceste, da se siromašno ljudstvo vsaj deloma opomore. Izjavil je tudi, da je pripravljen predlagati deželnemu zboru naj dovoli primerno podporo. K zaključku je pozval vlado, naj čim prej izdela načrt za zgradbo te ceste, kakor tudi, naj izposluje izvišanje državnega prispevka.

Sicer pa se je zgradba ceste od Loga do cerkve v Trenti sprejela v vladni program, ki zadeva gospodarsko povzdigo Primorskega.

— Surovo postopanje tržnega komisarja Resena. Znani tržni komisar, proti kateremu se slišijo večne pritožbe, kako samooblastno in brutalno postopa posebno z okoliškimi ženskami, je pred nedolгим časom ukazal odvzeti vrč mleka deklici in ga dal preč nesti ponekemu dečku. Na jok uboge in prestrašene deklice prihiti njena sorodkinja, ki ni vedela, kaj se je zgodilo. Ko ji pove, da ji je deček vzal mleko z vrčom, hiti za njim misleč, da je deček ukradel vrč z mlekom in mu vrč vzame. Šele ko ji ta pove, da ga nese na ukaz komisarja Resen-a, mu ga da nazaj. Proti obema ženskama pa je sedaj prosluli Resen naprtil sodnijsko tožbo. Vpraša se, kam je hotel Resen mleko odnesti? Ta Resen vedno napravlja posebno našim okoličanskim ženskam obilo sitnosti. Šikanira jih na vsakovrstne načine, jim jemlje jerbese, naglavnike in druge reči ze vsako ničarijo. Naše ženske trepečejo pred njim. Kot kak turški paša se obnaša na trgu.

Toda enkrat bo pranehalo to njegovo patevanje. Morda kmalu...

— Na slovenski pripravnici za srednje šole, so letos sprejeli, kakor običajno, le 40 dijakov, vse druge so odklonili. Ker čujemo, da je letos naval učencev silno velik, zahtevamo, da se otvori še en razred, kakor se je to zgodilo lani na laški pripraviljavnici za srednje šole.

— Požar v Dutovljah. Dne 11. t. m. ob 8. uri zvečer vnel se je v tukajšnji vasi velik požar, ki je pretil uničiti malone vso dolenjo vas. Požar se je vnel pod lopo posestnika Štoka po domače Fabrota. Ker je lopa slamnata, pogorela je do tal. Na to se je vnel senik in hlev posestnika Tavčarja p. d. Žvečev. Istega je požar ravnotako uničil do tal. Obema so vrli občani rešili vso živino in blago razun sena in slame, katere pa absolutno ni bilo možno rešiti. Vse škode je bilo približno 1000 K. Pogorelica sta zavarovana.

— Adam Mrak. — Dne 9. t. m. je umrl v Gorici odvetnik dr. Adam Mrak v starosti 84 let. Pokojnik je bil veteran italijanske liberalne stranke istrske. Skozí več let je bil župan pazinski in predsednik italijanskega političnega društva. Zadnja leta je preživel v Gorici.

— Prvi sneg. — V Kranjski gori so v nedeljo raj dobili prvi sneg. Zjutraj je bil občutljiv mráz. Sonce menda ne bo še takoj vzelo snega; ga je preveč.

— Nemška tolovajstva. — Ob priliki 23. glavne skupščine „Družba sv. Cirila in Metoda“, ki se je vršila v nedeljo v Ptaju, so nemški študentje in drugi pobalini napadli Slovence. Prišlo je do hudih bojov. Policija je bila svedea z Nemci. Nekemu slovenskemu kmetu so v pretepu Nemci iz žepa ukradli 260 K. To je nemška kultura!

— Šolske knjige za srednje šole. Profesor dr. Anton Medved v Mariboru spisuje cerkvene zgodovino za VIII. razred srednjih šol.

— Povodom cesarskih [vaj na Ogrskem odklanjajo ogrske državne železnice vsprejemanje tovarnega blaga, izvzemši živino in lahto se pokvarjajo če stvari na in čez proge Czeldömölk-Szehefshervar-Sarbogard, Szehefshervar-Jutasgvör-Jutas-Veszprem, Jutas-Domborvar počenši s 18. do vatevšega 21. kilometra. V istem obsega odklanjajo tudi južna železnica na ogrski progi Budimpešta-Zakany sprejem tovarnega blaga od 17. do 21. kilometra. Vse imenovane pošiljatve se tedaj v avstrijskih postajah že od 14. t. m. do vatevšega 20. t. m. ne sprejemajo.

— Uvoz ameriškega žita v Evropo. — Iz trgovskih krogov se doznaje, da je izvoz žita iz Amerike že do sedaj prekoračil 2 mil. kvintalov. V zadnjih dveh tednih se je izvozilo v Evropo 1 mil. kvint. pšenice več nego lani v dobi največega izvažanja.

— Propadla konsumna zadruga. V Palju je prišla v konkurz ondotna delavska konsumna zadruga. Aktiva znašajo K 58.057-85, pasiva (dolгови) pa kron 60.068-53. Med aktivni je všteti tudi kron 27.810-77, ki so jih člani dolžni zadrugi. „Pučki Prijatelj“ pristavlja: Ta konkurz bodi dober opomin našim zadrugam. — Prodajati na dolg, pomenja delati na propast zadruga. Zato je v obče bolje, da taka zadruga niti ne obstoji, nego da prodaja na upanje, ker na eni strani se navadijo člani brez potrebe delati si stroške in nepremišljeno napravljati dolgove, in z druge strani propada ugled drugih zadrug.

— Francoski žurnalisti, ki se mudijo v Avstriji, so se peljali s planinsko železnico skozi Gorico v Trst, kjer se ustavijo par dni; ogledovali si bodo tudi morskí kopaljšči Portorose in Gradež.

Slovenec naj podpira Slovenca!!

Loterijske številke.

12. septembra.

Trst 35 89 82 83 86
Linc 78 79 67 24 17

Rojaki!
kupujte narodni kolek
„Šolskega Doma“.

Tovarna kisa odlikovana na obrtni
razstavi v Gorici l. 1900

FRANC KRALJ

Gorica, Kapucinska ulica št. 9 -
priporoča cenj. gg. trgovcem razno-
vrstnega kisa. Cene zmerne, po-
strežba točna in poštena.

Cerkvena mizarska dela
v rimskem in gotičkem slogu
izdeluje

A. Černigoj-Gorica.

Epilepsija.

Kdor trpi na epilepsiji, bolezen sv. Va-
lentina in na drugih sličnih boleznih, ta
naj se obrne na privilegirano lekarno
Schwanen-Apotheke, Frankfurt A.
M. Tu dobi tozadevno brošuro brezplačno

Ant. Obidič

čevljar

v Semeniški ulici 1.
v Gorici

priporoča se

za raznovrstna naročila po meri
za gospe in gospode.

Naročila se izvršuje hitro.

Ivan Bednařik

priporoča svojo

knjigoveznico

v Gorici

ulica della Croce šte. 6.

Prva goriška tovarna umetnih ognjev

s strojnim obratom izdeluje: rakete
bengalične luči, rimske svče, ko-
lesa i. t. d. i. t. d.

Kot posebnost izdeluje papirnatu to-
piče. Zlasti priporoča jubilejne trasp-
rente v velikosti 120 cm x 200 cm s
podobo cesarjevo; in 100 cm x 150 cm
z monogramom.

Ferd. Makuc

pooblaščen in priznan pyrotehnik
Gorica, C. F. G. 34.

(Iz prijaznosti se sprejemajo naročila
tudi v kavarni „Dogana“ tik sodnijske
palače.)

Otvoritev nove mesnice

— v Gorici —

ulica Sv. Ivana št. 3.

Slavnemu občinstvu in posebno go-
riškim gg. gostilničarjem ter p. n.
zavodom naznanjam, da otvorim s
1. septembrom t. l. lastno mesnico
v Gorici v središču mesta

ulica Sv. Ivana št. 3.

Zagotavljam točno in dobro po-
strežbo ter se priporočam za obil-
en obisk udani

Adolf Urbančič,
mesar.

Jakob Miklus

mizar in
lesni trgovec

v Podgori, na voglu novega
železniškega mosta

(na cesti, ki pelje proti Gradiški)

o o o

Trguje tudi z opeko, ima ve-
liko zalogo vsakovrstnega trdega
in mehkega lesa domačega
in tujega, veliko zalogo pohiš-
ta, vinskih posod, stiskalnic itd.

Fani Drašček,

zaloga šivalnih strojev
Gorica, Stolna ulica hiš. št. 2.

Prodaja
stroje tudi
na teden-
ske ali
mesečne
oboroke.

Stroji so
iz prvih
tovarn ter
najboljše
kakovosti
Priporoča
se slav.
občinstvu

Izvrstno pecivo

priporoča spoštovanim meščanom in okoličanom
pekovski mojster

JAKOB BRATUŠ

v Gorici Šolska ulica št. 6.

V zalogi ima in prodaja moko prve vrste
Majdičevega mlina.

Anton Kuštrin,

trgovec v Gorici

Gospoka ulica št. 25

priporoča častiti duhovščini in slav-
nemu občinstvu v mestu in na deželi
svojo trgovino jedilnega blaga n. pr.
kavo Santos, Sandomingo, Java, Cej-
lon, Portoriko itd. Olje: Lucca, St.
Angelo, Korfu, istrsko in dalmatin-
sko. Petrolej v zaboju. Sladkor razne
vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več
vrst riža. Mljnsveče prve in druge
vrste, namreč ob 1/2 kila in od enega
funta. Testenine iz tvornice Znidarič
& Valencič. Žveplenke družbe sv.
Cirila in Metoda. Moka iz Majdiče-
vega mlina iz Kranja in iz Joch-
mann-ovega v Ajdovščini. Vse blago
prve vrste.

IVAN KRAVOS

na Korni št. 11. GORICA na Korni št. 11.

Sedlarska delavnica.

Zaloga različnih konjskih vpreg za lahko ali pa težko vožnjo; dalje ima v zalogo
različne konjske potrebščine, potovalne potrebščine, kakor: kovčke, torbice, denar-
nice, listnice itd. itd. — Izvršuje in sprejema v popravo različne koleselne in kočije.
Popravila se izvršujejo točno. — CENE ZMERNE.

JOSIP BONANNI

naslednik T. Slabanja

srebrar in pozlatar v Gorici ulica Morelli 12
odlikovan z zlato svetinjo

se priporoča vsem čč. cerkvenim oskrbništvom za
vsakovrstna izgotovila cerkvenega orodja. Plačuje
se tudi na obroke. Konkurenca v cenah izključena.
Cenike gratis franko na dom.

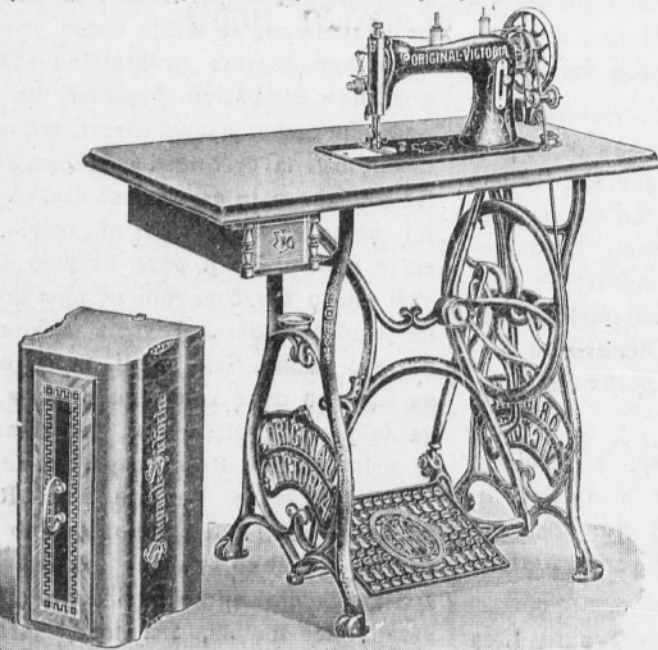
V moji trgovini **starin** je na prodaj originalna
slika Matere Božje svetogorske pri Gorici v
okvirju, katero je podaril akvilejski patrijarh Marko
Grimani l. 1544.

Iv. Gyra

v Gorici, Via Contavale.

CENJ. DAME IN GOSPODJE — POZOR!

Imate že šivalni stroj? Ako ga nimate, omislite si najnovejšo marko „Original-Viktoria“ in najboljšega izdelka. Po
dolgoletnih skušnjah sva prišla do prepričanja, pa ostane „Original“ vedno le najboljši.

Original-Viktoria stroji delajo še po 10
letni uporabi brezšumno.

Original-Viktoria stroji so neprekosljivi za
domačo rabo in obrtne namene.

Original-Viktoria stroji so najpripravnější
za umetno vezenje (rekamiranje). Tvrda stavi
na razpolago strankam učiteljico, ki poučuje
brezplačno.

Original-Viktoria stroji so najboljši izdelek
vseh dosedaj obstoječih tovarov.

Za vsak stroj jamčiva 10 let.

Nikdo naj ne zamudi priliko
ogledat si pred nakupom „Original-
Victoria“ stroje.

Edina zaloga „Original-Viktoria“
strojev in drugih šivalnih strojev,
čvokoles „Puch“ orožja, municije in
vseh lovskih priprav pri tvrčki,

Kerševani & Čuk — Gorica Stolni trg (Piazza Duomo) št. 9.